

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Poláčkovej v právnej veci žalobcu: **MVDr. Š.Ď.**, bytom Ž., zastúpeného advokátom JUDr. F., S., proti žalovanému: **Komora veterinárnych lekárov**, Botanická č. 17, Bratislava, zastúpenému advokátom JUDr. J., N. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 540/2006 zo dňa 1.5.2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/67/2007-41 zo dňa 23.1.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/67/2007-41 zo dňa 23.1.2008 **m e n í** tak, že **žalobu zamietá**.

Účastníkom sa náhrada trov konania **nepriznáva**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd Trenčíne rozsudkom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP rozhodnutie Komory veterinárnych lekárov (ďalej len KVL) č. 540/2006 zo dňa 1.5.2007 ako aj predchádzajúce rozhodnutie Disciplinárneho senátu Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky č. 497/2006 DiK zo dňa 13.9.2006, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a zaviazal ho uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 9.568,80,-Sk. Napadnutým rozhodnutím Prezídium Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky podľa § 22 ods. 4 zákona č. 442/2004 Z. z. o súkromných veterinárnych lekároch, o Komore

veterinárnych lekárov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení zákona č. 488/2002 Z. z. o veterinárnej starostlivosti a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) v spojení s § 8 a § 9 Deviatej časti Disciplinárneho poriadku Stanov Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky (ďalej len Stanovy) zamietlo odvolanie žalobcu a potvrdilo prvostupňové rozhodnutie disciplinárneho senátu, ktorým bol žalobca uznaný vinným pre porušenie povinnosti podľa § 9 ods. 2 písm. e/ zákona a § 5 Všeobecnej časti Stanov a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že výklad zákona žalobcom bol správny a že predseda dozornej komisie podal návrh na disciplinárne konanie po zákonnej subjektívnej dvojmesačnej lehote, t. j. po premlčaní tohto práva. Žalobca ako člen KVL bol povinný zaplatiť členský príspevok do 15.3. kalendárneho roku, pričom listom zo dňa 16.3.2006, doručeným KVL dňa 20.3.2006, žalobca oznámil nezaplatenie členského príspevku v plnej výške s návrhom na podanie návrhu na jeho disciplinárne potrestanie. Podľa názoru súdu (zhodne s názorom žalobcu) z tohto listu sa predseda dozornej komisie dozvedel o porušení povinnosti žalobcom a od 20.3.2006 mal v lehote dvoch mesiacov podať návrh na disciplinárne konanie, ale pretože tak urobil až dňa 21.6.2006, návrh podal po uplynutí zákonnej lehoty.

Včas podaným odvolaním žalobca navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie resp. alternatívne rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že sa žaloba zamietne, vyčítajúc súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci a neúplné zistenie skutkového stavu, nakoľko krajský súd nevykonal všetky navrhované dôkazy a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalovaný súdu vytýkal, že mu neumožnil počas pojednávania vyjadriť sa k dôvodu existencie, praxe a fungovania dozornej a disciplinárnej komisie, vôbec sa nevysporiadal s jeho argumentmi, najmä s tvrdením, že subjektívna dvojmesačná lehota je zabezpečením pred nečinnosťou predsedu dozornej komisie, ktorý až potom, ako sa pri alebo po prešetrení podnetu objektívne dozvie, že došlo k disciplinárnemu previneniu, je povinný postupovať tak, aby nedošlo k premlčaniu, t.j. je povinný v lehote 2 mesiacov podať návrh na začatie disciplinárneho konania. Namietal, že krajský súd sa nezaoberal ani tvrdením, že KVL poverila externú spoločnosť vedením účtovníctva, ktorá sekretariát KVL až po spracovaní platieb informovala o tom, kto z členov príspevky zaplatil, koľko a kedy, teda nebolo v silách

KVL svojpomocne zistiť úhrady platieb skôr. Zdôraznil, že predseda dozornej komisie sa takto o porušení povinnosti dozvedel až dňa 20.6.2006, keď mu bol predložený zoznam členov KVL, ktorí si do 20.6.2006 nesplnili povinnosť zaplatiť členský príspevok, pričom návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný disciplinárnemu senátu dňa 21.6.2006. Podľa jeho názoru list žalobcu zo dňa 16.3.2006 nie je momentom, kedy sa predseda dozornej komisie dozvedel o porušení povinnosti, pretože tento bol len podnetom na prešetrenie, no až na základe výsledku prešetrenia sa predseda dozornej komisie objektívne dozvedel o porušení povinnosti.

Žalovaný zdôraznil, že disciplinárnym previnením nie je nezaplatenie členského do 15.3., ale nezaplatenie členského ako takého. Pripomenul, že KVL členom, ktorí členské nezaplatili vôbec alebo do 15.3 zaplatili v nesprávnej výške, poslala do konca apríla 2006 upozornenia (pričom takúto možnosť neskoršieho zaplattenia musel mať aj žalobca) a až potom sa na zasadnutí dozornej komisie rozhodlo o návrhu na začatie disciplinárneho konania. Zdôraznil, že meritom celého disciplinárneho konania je porušenie povinnosti - nezaplatenie členského.

Uviedol, že okrem objektívnej jednoročnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 22 ods. 1 zákona, ktorá je zárukou disciplinárne obvineného, nie je iná zákonom stanovená objektívna lehota, ktorá by predsedu dozornej komisie obmedzovala v podaní návrhu na začatie disciplinárneho konania a teda ak súd nemal za preukázané, že sa predseda objektívne dozvedel o porušení povinnosti viac ako 2 mesiace pred podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania, nemohol ani konštatovať, že bol návrh podaný oneskorene po dvojmesačnej lehote, ktorá je subjektívna. Svoj názor podporil judikatúrou, v zmysle ktorej samotná možnosť „dozvedenia sa“ nie je momentom začiatku plynutia subjektívnej lehoty.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného trval na tom, že nárok na začatie disciplinárneho konania je premlčaný a rozsudok krajského súdu navrhol ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné zmeniť.

Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného odvolací súd zistil, že predseda dozornej rady KVL podal návrh na začatie disciplinárneho konania KVL č. 283/2006-odosl. zo dňa 21.6.2006 na člena KVL MVDr. Ď. – žalobcu z dôvodu, že nezaplatil členský príspevok na rok 2006 v stanovenej výške ani po upozornení o nezaplatení zo dňa 28.4.2006 (ktoré mu bolo doručené dňa 30.4.2006) a teda ako člen KVL porušil svoju povinnosť podľa § 9 ods. 2 písm. e/ zákona a § 5 Všeobecnej časti Stanov, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 zákona § 3 ods. 2 Príspevkového poriadku Stanov. (Žalobca zaplatil síce povinné poistenie v určenej sume, avšak členský príspevok zaplatil len vo výške 3.000,-Sk (99,58,-€), namiesto stanovených 4.000,-Sk (132,78,-€).)

Rozhodnutím č. 497/2006 DiK zo dňa 13.9.2006 disciplinárny senát KVL uznal žalobcu vinným za porušenie povinnosti podľa § 9 ods. 2 písm. e/ zákona a § 5 Všeobecnej časti Stanov, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 zákona a § 3 ods. 2 Príspevkového poriadku Stanov, za čo mu uložil disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie.

Na odvolanie žalobcu zo dňa 1.10.2006, ktorým namietal zmeškanie lehoty predsedu dozornej komisie na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania a procesné pochybenie (nečinnosť) predsedu disciplinárnej komisie – nedodržanie lehôt na rozhodnutie o disciplinárnom previnení, Prezídium KVL svojim rozhodnutím č. j. 540/2006 zo dňa 1.5.2007 napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdilo. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný dňa 21.6.2006, keď predseda dozornej komisie sa o porušení povinnosti žalobcom dozvedel dňa 20.6.2006 a to zo zoznamu členov KVL (predloženého sekretariátom KVL), ktorí si do 20.6.2006 nesplnili svoju povinnosť zaplatiť členský príspevok. List žalobcu zo dňa 16.3.2006 považoval za podnet na prešetrenie, no až výsledok tohto prešetrenia je momentom, kedy sa predseda dozvie o porušení povinnosti. K odvolacej námietke žalobcu o nedodržaní lehôt uvedených v § 22 ods. 2 zákona, v § 5 bod 4 písm. a/ Organizačného poriadku a v § 12 bod 2 Disciplinárneho poriadku Stanov uviedol, že ide o lehoty poriadkové a ich nedodržanie nie je procesnou vadou, ktorá by mohla mať vplyv na správnosť rozhodnutia.

Podľa § 21 zákona disciplinárnym previnením člena komory je porušenie povinností, ktoré ustanovil tento zákon, alebo porušenie zásad etiky súkromného veterinárneho lekára, ak nejde o trestný čin (ods. 1).

Za porušenie povinností uvedených v § 9 ods. 2 a 3 a zásad etiky súkromného veterinárneho lekára možno členovi komory uložiť niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

- a) písomné napomenutie,
- b) pokutu až do výšky 30 000 Sk,
- c) vyčiarknutie z registra až na dobu päť rokov (ods. 2).

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania alebo opomenutia, mieru zavinenia a opakované disciplinárne previnenie alebo inú priťažujúcu okolnosť (ods. 3).

Podľa § 22 zákona o uložení disciplinárneho opatrenia rozhoduje trojčlenný disciplinárny senát v konaní, ktoré sa začína na návrh predsedu dozornej komisie. Návrh možno podať do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa predseda dozornej komisie dozvedel o porušení povinnosti alebo zásad etiky (§ 21 ods. 1), najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nim došlo (ods. 1).

Disciplinárny senát je povinný o veci rozhodnúť do 30 dní od začiatku konania; vo zvlášť zložitých prípadoch do 60 dní od začiatku konania. Rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia musí byť písomné a musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku (ods. 2).

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu môže podať člen komory alebo predseda dozornej komisie do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia odvolanie prezídiu; odvolanie má odkladný účinok (ods. 3).

O odvolaní rozhoduje prezídium, ktoré napadnuté rozhodnutie potvrdí, alebo zruší. Ak napadnuté rozhodnutie zruší, vráti vec disciplinárnemu senátu na nové konanie. Disciplinárny senát je rozhodnutím prezídia viazaný (ods. 4).

Rozhodnutie komory o disciplinárnom opatrení je konečné; vykonáva ho prezídium komory. Ak právoplatné rozhodnutie o uložení pokuty nebolo dobrovoľne splnené, možno ho vykonať v konaní o výkone rozhodnutia podľa osobitného predpisu (ods. 5).

Práva a povinnosti členov KVL upravuje zákon a Stanovy KVL.

Podľa § 9 ods. 2 písm. e/ zákona súkromný veterinárny lekár okrem povinností uvedených v osobitnom predpise je povinný platiť členský príspevok.

Podľa § 5 Všeobecnej časti Stanov KVL je povinnosťou každého člena SVL zaplatiť členský poplatok a povinné poistenie v termíne určenom týmito Stanovami, vnútornými poriadkami a zásadami etiky.

Podľa § 1 Príspevkového poriadku platenie členského príspevku v príslušnom kalendárnom roku je zákonnou povinnosťou podľa § 9 ods. 2 písm. e/ zákona a platenie poistenia pre prípad zodpovednosti za škodu z výkonu povolania podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona pre každého člena komory.

Podľa § 3 Príspevkového poriadku:

1. Členský príspevok a povinné poistenie uhradza člen komory na základe písomnej výzvy komory doručenej do 15.2. kalendárneho roku, ktorá mu slúži ako účtovný doklad s tým, že určený členský príspevok a povinné poistenie je povinný zaplatiť do 15.3. kalendárneho roku.
2. Nezaplatenie členského príspevku a povinného poistenia je porušením zákona a vnútorných poriadkov a zásada etiky.
3. Kto nezaplatí určený členský príspevok a povinné poistenie do 15.3. kalendárneho roku, je povinný zaplatiť za každý začatý kalendárny mesiac omeškania 10% penále z výšky ročného členského príspevku a povinného poistenia.
4. Upozornenie o nezaplatení dostane doporučenou poštou najneskôr do 30.4. kalendárneho roku.
5. Náklady spojené s vymáhaním nezaplatenej sumy hradí dotknutý člen komory.
6. Každý člen komory, s výnimkou splnenia podmienky určenej § 1 ods. 3 tohto poriadku, ktorý nezaplatí určený členský príspevok + penále do 31.12. príslušného

kalendárneho roku, je vyčiarknutý z registra súkromných veterinárnych lekárov k dátumu 1.1. nasledujúceho roku.

V predmetnej právnej veci je predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie o verejnom disciplinárnom delikte v oblasti (verejnej) profesnej samosprávy člena profesnej komory v danom prípade rozhodnutie Prezídia KVL v spojení s rozhodnutím a disciplinárneho senátu KVL o uložení disciplinárneho opatrenia žalobcovi pre nesplnenie si povinnosti uloženej mu zákonom. Sporným v predmetnej veci bolo dodržanie zákonných premlčacích lehôt na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedom dozornej komisie. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s názorom krajského súdu o zmeškaní dvojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Z dikcie § 22 ods. 1 zákona vyplýva, že v súvislosti s podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedom dozornej komisie zákon rozlišuje subjektívnu a objektívnu premlčaciu lehotu. Subjektívna dvojmesačná lehota začne plynúť odo dňa, keď sa predseda dozornej komisie dozvedel o porušení povinnosti alebo zásad etiky a plynie v rámci jednoročnej objektívnej lehoty, ktorá začína plynúť odo dňa, keď k porušeniu povinnosti skutočne došlo.

Z rozhodovacej činnosti súdov možno všeobecne vyvodit', že začiatok plynutia subjektívnej lehoty sa odvíja od momentu, kedy príslušný subjekt (orgán) disponuje informáciou s určitým a vierohodným obsahom o spáchaní deliktu konkrétnym páchatel'om resp. vykazujúcou aspoň primeranú mieru určitosti a vierohodnosti, ktorá zaručuje, že začatie konanie nebude založené na nejasných, neoverených alebo zjavne nevierohodných podkladoch. Možno ho tiež spájať s dátumom kontroly, ktorá porušenie zákona zistila.

V preskúmvanej veci sa podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný relevantným spôsobom o nesplnení zákonnej povinnosti žalobcom dozvedel dňom 20.6.2006, kedy bol povereným subjektom vykonávajúcim spracovanie platieb členov KVL predložený príslušnému orgánu KVL zoznam členov KVL – neplatičov pretože až týmto dňom sa príslušný orgán KVL dozvedel bez všetkých pochybností o nesplnení povinnosti žalobcu zaplatiť členské v určenej výške. Za takýto moment nebolo možné považovať doručenie listu žalobcu (20.3.2006), ktorý bol z tohto hľadiska len prvotnou jednostrannou a neoverenou informáciou vyjadrujúcou predovšetkým postoj žalobcu k prijatiu a schváleniu uznesenia

XV. Snemu KVL SR v Liptovskom Mikuláši, ktorým bola okrem iného určená výška členského príspevku na rok 2006.

V danom prípade však podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že porušenie zákonnej povinnosti žalobcom spočívajúce v nezaplatení členského príspevku v stanovenej sume, nebolo vyčerpané a dokonané tým, že ku dňu 15.3.2006 žalobca členské neuhradil v stanovenej výške, ale porušovanie zákonnej povinnosti trvalo naďalej, keďže žalobca povinnosť nesplnil ani dodatočne. Žalobca svojím konaním (resp. nekonaním) vyvolal protiprávny stav, ktorý udržoval aj naďalej a takéto jeho konanie treba považovať za jeden skutok a jeden správny delikt až do okamihu ukončenie deliktného konania t. j. odstránenia protiprávneho stavu. Ide teda o trvajúci disciplinárny delikt, pri ktorom lehota na podanie návrhu začne plynúť až od okamihu jeho ukončenia. Preto možno konštatovať, že vždy, keď sa správny orgán dozvie, že delikvent aj naďalej udržuje protiprávny stav a teda stále nedošlo k ukončeniu trvajúceho disciplinárneho deliktu, začne plynúť vždy nová subjektívna lehota k podaniu návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Vzhľadom na to, že stav porušovania zákonnej povinnosti žalobcom existoval ešte aj v čase podania návrhu na začatie disciplinárneho konania ako aj následného rozhodnutia nemožno hovoriť o nielen o uplynutí ale ani o začatí plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu v zmysle § 22 ods. 1 zákona.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, naopak rozhodnutia i postup správnych orgánov považoval za zákonné, dokazovanie v predmetnej veci bolo vykonané v súlade s právnymi predpismi a zo zistených skutočností správne orgány vyvodili správne právne závery, ich rozhodnutie sú náležite odôvodnené a po formálnej i obsahovej stránke im nie je možné nič vyčítať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok krajského súdu podľa § 220 OSP zmenil tak, že žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol (§ 250j ods. 1 OSP).

Pretože žalobca bol v konaní neúspešný a priznanie náhrady trov konania žalovanému zákon neumožňuje, odvolací súd v súlade s ust. § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. marca 2009

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v .r.

predseda senátu